

til at sætte mig ind i dette store Stof, om en rimelig Tid til at faa foretaget de Ændringer deri, som baade finansielle Hensyn og Hensynet til min Opfattelse af Beskyttelsestolden maatte kræve, og jeg maa bede om en rimelig Tid til at forberede de Forslag af finansiell Karakter, som maatte vise sig at være et ganske nødvendigt Supplement til det Toldlovsforslag, der vil blive forelagt. Jeg har afgivet det Løfte, at saasnart det er muligt paa forsvarlig Maade at fremme en Toldreform, vil jeg gøre det, og jeg gentager Løftet her, og de Herrer kunne være overbeviste om, at jeg ogsaa nok skal holde det.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) udtalte i den Tale, hvormed han i Aar debuterede som Fører for sin Gruppe her i Tinget, at han ikke kunde forstaa, hvordan man kunde sige, at man vilde lave en Toldlov, der var i Overensstemmelse med Venstres gamle Tanke paa dette Omraade, naar man er Medlem af en Regering, hvis Konseilspræsident havde udtalt, at han ikke ventede nogen væsentlig Nedgang i de militære Udgifter. Det er ubehdligt, at det ærede Medlems Forstaaelse er saa meget ringere i Aar end i Fjor. Det ærede Medlem erindrer dog vist ganske sikkert, at netop i Fjor ved denne Tid under Finanslovens første Behandling udtalte den daværende Konseilspræsident, det nuværende ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) paa en Forespørgsel om, hvorledes han stillede sig til Neutraliteten og en væsentlig Nedsættelse af de militære Udgifter, at han for sit Vedkommende ingentunde turde indestaa for, at Neutraliteten vilde medføre nogen Nedsættelse af de militære Udgifter; den vilde muligvis medføre en Forhøjelse af dem. Under denne Mulighed arbejdede den forrige Finansminister for en Toldreform, og da faldt det ikke det ærede Medlem ind at rejse sig fra sin Plads og sige, at der under de Betingelser ikke kunde arbejdes for en god Toldreform. Det er først i Aar, at det ærede Medlem er kommet til denne Forstaaelse, og jeg maa tillade mig at bemærke, at det er en Prosit, der kommer vel sent. Det ærede Medlem erklærede, at han vilde være saa god at hjælpe mig til en Toldreform ved at udarbejde et Forslag til en Arveskat; jeg hører nu fra Formandsstolen, at det ærede Medlem og hans Kolleger have gjort dette Arbejde. Jeg vil om dette Arbejde sige, at det er meget hæderligt, men det er ganske overflødigt. Tanken om en Arveskat har det ærede Medlem alligevel ikke opfundet, og Tan-

ken om at sætte den i Forbindelse med en Toldreform har det ærede Medlem heller ikke opfundet. Jeg for mit Vedkommende vil heller ikke paa nogen Maade tilegne mig Æren derfor. Vi have begge siddet som Folketingsmænd nede paa vore Pladser og hørt min Forgænger udkaste denne Tanke, og jeg kan sige, at jeg for mit Vedkommende allerede har forberedt Udarbejdelsen af et saadant Forslag oppe i Finansministeriet. Jeg mener ikke, at min egen Dygtighed skulde kvalificere mig til at skrive et bedre Forslag end det ærede Medlem, men jeg skulde tro, at Administrationen sidder inde med et Materiale, som er saa rigeligt, at den kan skrive en noget bedre Arveskatlov end det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Jeg siger derfor, at det er meget hæderligt, naar det ærede Medlem vil hjælpe mig med denne Arveskatlov, men jeg tør bemærke, at det er ganske overflødigt. Saa sagde det ærede Medlem, at hvis jeg i øvrigt vilde forelægge en god Toldreform, saa skulde han og hans Meningsfæller være tilrede med, hvad han kaldte en redebon Hjælp. Dertil vil jeg sige, at jeg skal tage Hatten af for Hjælpen, naar jeg har set den, men de Herrer maa undskylde, at jeg ikke tager Hatten af før. Jeg kommer til at mindes nogle Udtalelser, som daværende Konseilspræsident, det nuværende ærede Medlem for Højrup, netop ogsaa ved Finanslovens første Behandling brugte i Anledning af, at man fra Socialdemokraternes Side stod op og sagde, ganske med det ærede Medlems Ord, at hvis Regeringen for Alvor vilde gennemføre den kommunale Valgret, vilde de være tilrede med en redebon Hjælp. Da sagde det ærede Medlem for Højrup, den daværende Konseilspræsident, at han brød sig ikke synderlig om denne Bistand fra de Herrers Side, og han sagde, at hvis de skulde hjælpe, saa skulde de hjælpe paa en helt anden Maade. Han sagde i Følge Folketingstidenden for 1903—04, Sp. 410: „Den Bistand, de Herrer kunde give og maatte give, hvis det var alvorligt ment at støtte Regeringen i Gennemførelsen af Forslaget om almindelig Valgret, skulde navnlig bestaa i, at man ikke ved stadig ondsindet og ubillig Kritik af Regeringen tidlig og sildig nedbryder den Styrke, som er nødvendig for, at Regeringen kan gennemføre et Lovforslag af saa stor Rækkevidde, og navnlig med saa mange Modstandere som det, jeg har talt om.“ Jeg tillader mig at gøre disse Ord, Ord til andet, til mine egne, og jeg vil sige, at naar det ærede Medlem har opfyldt denne Be-